

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Biblioteka Jagiellońska

Kraków, ul. Św. Anny 12.

Organ Polskiej Partji Socjalistycznej.

Pismo polityczne, społeczne, rolnicze i oświatowe. — Wychodzi każdy czwartek z datą niedzieli.

Prenumerata na kwartał 2-50 zł. — Konto Polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 148.338. — Wydawca: Okręgowy Komitet P. P. S. w Białej.	Numer pojed. wszędzie 20 groszy	Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej Biała, ul. Komorowicka 4. Nr. telefonu 1055. Godziny przyjęć od 3 do 6 popołudniu.
--	---	--

Nr. 30.

Biała, dnia 4 sierpnia 1929 r.

Rok XII.

Na Złot!

TURowcy!

W dniach **31 sierpnia i 1 września 1929 r.** odbędzie się w Białej I-szy Okręgowy Złot T. U. R. z okręgu Biała—Żywiec—Wadowice—Nowy Targ!

Prowadźcie pracę przygotowawczą całą siłą pary!

Orkiestry, chóry, sekcje gimnastyczne i sportowe Oddziałów TURowych przygotujcie i ćwiczcie swój program złotowy!

Zamawiajcie czapki, materiały na bluzy i spodnie, pasy gumowe i krawaty, bo termin upływa z dniem 10 sierpnia.

Wszystko musi być umundurowane!

Ciurów obozowych, co się wstydzą swego munduru nie potrzebujemy w naszych szeregach!

Sekretariat Okręgowy TUR. w Białej.

Wielka manifestacyjna konferencja Związków Zawodowych w Bielsku przeciw gnębieniu klasy robotniczej.

We środę, dnia 24 lipca b. r., o godz. 5 popoł. odbyła się w dużej sali Domu Robotniczego w Bielsku wielka konferencja Zarządów i mężów zaufania Klasowych Zw. Zawodowych. Na porządku dziennym były następujące sprawy:

1. Obecna sytuacja polityczna i gospodarcza.
2. Agresywna postawa kapitalistów bielsko-bialskich wobec robotników.

Konferencję zagał tow. sekretarz Rosner, do prezydium wybrano ttow. Jaromina i Piescha.

O sytuacji politycznej i gospodarczej wygłosił referat hucznie oklaskiwany tow. poseł Antoni Pająk, który obszernie przedstawił powody i przyczyny kryzysu gospodarczego, który najboleśniej odczuwa klasa robotnicza.

O lokaucie i coraz to większej zuchwałości kapitalistów bielsko-bialskich przemawiali ttow. sekretarze Wiesner, Wąsik i Rosner, który odczytał następującą rezolucję:

„Konferencja wyraża najżywsze oburzenie przeciw prowokacyjnemu stanowisku przemysłowców metalowych, którzy zlokautowali blisko 5 tysięcy robotników, narażając ich na łup najstraszliwszej nędzy.

Konferencja podkreśla, że robotnicy wszystkich fabryk i zawodów solidaryzują się z zlokautowanymi metalowcami, przyrzekając im, iż dołożą wszelkich starań, by przez zbiórki pieniężne umożliwić im przetrwanie w walce. W ostatecznym razie robotnicy innych zawodów nie cofną się nawet przed proklamowaniem generalnego strajku, celem umożliwienia metalowcom zwycięstwa.

Konferencja stwierdza, że najpierwszym obowiązkiem państwa jest zabezpieczyć byt robotników wypracowanych, robotników starych, oraz wdów i sierót po robotnikach.

Pod wpływem żądań klasy robotniczej Rząd przed kilku miesiącami wniósł projekt odpowiedniej ustawy do Sejmu, który ostatnio pod naciskiem kapitalistów i obszarników wycofał.

W ten sposób Rząd poszedł na rękę przedsiębiorcom, pozbawiając na najbliższą przyszłość robotników zabezpieczenia na starość i nie licząc się z faktem, że tysiące wyrzucanych na bruk robotników, którzy swoje siły od pracy i znoju sterali — skazane są w ten sposób na powolną śmierć głodową.

Zgromadzeni domagają się kategorycznie od Rządu natychmiastowego wniesienie odpowiednio poprawionego projektu ustawy do Sejmu, by w ten sposób zadośćuczynić zasa-

dzie sprawiedliwości i zabezpieczyć robotników na wypadek ich niezdolności do pracy.

Zgromadzeni postanawiają jednocześnie podpisać masowe protesty przeciwko wycofaniu z Sejmu projektu ustawy i żądanie wniesienia ponownie ustawy do Sejmu, upowładniając Klasowe Zw. Zawodowe do wystąpienia tego protestu na ręce Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Konferencja po zapoznaniu się z sytuacją gospodarczą i polityczną w państwie stwierdza, że robotnicy tutejszego okręgu są w każdej chwili gotowi do odparcia zamachów na demokrację i instytucje społeczne.

Konferencja solidaryzuje się w zupełności z taktyką C. K. Zw. Z., oraz z polityką C. K. W. P. P. S. i Niemieckiej socj. Partji Pracy.

Konferencja domaga się od czynników rządowych pociągnięcia do odpowiedzialności przemysłowców metalowych z Bielska-Białej za ich szkodliwą akcję dla dobra państwa, jaką jest lokaut.

Konferencja potępia prowokacyjne i antypaństwowe wystąpienie bielskich przemysłowców metalowych i zwraca się do Okręgowej Komisji Zw. Zawodowych z wezwaniem, by w porozumieniu z wszystkiemu Zw. Zawodowymi rozważyła i przygotowała ogłoszenie **generalnego strajku** w obronie niewinnie zlokautowanych metalowców.

Konferencja stwierdza, że Inspekcja Pracy w Bielsku nie stoi na wysokości swego zadania, gdyż większość wypadków załatwia sporne sprawy na korzyść fabrykantów.

Rezolucję jednogłośnie uchwalono. Wspaniałą swym przebiegiem i liczebnością konferencję zakończono odśpiewaniem „Czerwonego Sztandaru” i „Cześć Pracy”.

Dzielni Towarzysze!

Łańcuch nowych kolporterów.

Z dniem dzisiejszym zgłosili się następujący Towarzysze w Redakcji, którzy zobowiązali się stale pobierać większą ilość egzemplarzy „Wyzwolenia Społecznego”:

Rosner Kazimierz — TUR. Wilamowice — 10 egzemplarzy tygodniowo.

Wanat Antoni — F-ma Karol Korn — stolarnia — Bielsko — 15 egzemplarzy.

Hetnał Stefan — Kamienica — 7 egzempl. Wzywamy TUR. i PPS. Wilkowice do wyznaczenia kolportera!

Naprzód Towarzysze!

Wszyscy na front „Wyzwolenia Społecznego”.

Do wszystkich Towarzyszy i Towarzyszek!

Prasa robotnicza, a więc i „Wyzwolenie Społeczne” przeżywa w obecnych warunkach, kiedy w Polsce panoszy się IV brygada i cenzura, ciężkie chwile.

Zewsząd spadają nań ciosy i gdziejaki tylko wróg ludu robotczego wypelza z ciemnych nor, by zdusić, by zgnębić wolne słowo i wolnego ducha, rwącego się ku prawdzie i swobodzie proletariatu.

Wszystkie siły burżuazji i faszyzmu dążą całą siłą pary do tego, by klasa robotnicza, pozbawiona swej prasy pokornie włożyła kark swój w obrozę nowego poddaństwa i pańszczyzny.

Procesami prasowymi i konfiskatami chcą nas wrogowie zniszczyć!

Do tego żaden uświadomiony robotnik nie śmie dopuścić.

Jesteśmy wyrazicielami Waszej woli, Waszych dążeń, Waszych pragnień, Waszej walki, Waszej doli i niedoli i Waszego zwycięstwa kochani Towarzysze i Towarzyszki i zanik prasy robotniczej, zanik „Wyzwolenia Społecznego”, będzie zarazem zaniem tego wszystkiego co Wam jest drogie, o co walczycie, — będzie zanikiem słowa prawdy i sprawiedliwości.

W tak ciężkich chwilach jedynie solidarność wszystkich robotników i robotnic ułatwi nam zwycięstwo nad burżuazją i jej pachołkiem faszyzmem.

Jednym z głównych warunków zwycięstwa klasy robotniczej, to silna i potężna prasa socjalistyczna.

Niechaj każdy komitet P. P. S. w naszym okręgu wyłoni z pośród siebie kolportera, który powinien przynajmniej 10 egzemplarzy „Wyzwolenia Społecznego” w swej miejscowości rozsprzedać.

I ty młoda gwardjo proletariackich mas, kochana wiaro TURowa bierz się do dzieła — kolportuj w swym Oddziale „Wyzwolenie Społeczne”.

Także i Wy mężowie zaufania po fabrykach i zakładach pracy rozszerzajcie „Wyzwolenie Społeczne”.

Każda fabryka powinna tyle egzemplarzy „Wyzwolenia Społecznego” pobierać, ilu w niej pracuje robotników, zorganizowanych w Klasowych Związkach Zawodowych!

Każdy członek P. P. S., każdy członek T. U. R. powinien bezwarunkowo pobierać, rozszerzać i kolportować „Wyzwolenie Społeczne”.

Organizujcie wszędzie systematyczny kolportaż, jednajcie nowych prenumeratorów i uiszczajcie punktualnie Waszą należność!

Gdy to uczynicie, do tych wskazówek się zastosujecie, **socjalistyczna prasa robotnicza nie upadnie**, lecz do końca głosić będzie Wasze prawo do ludzkiego bytu i przyjdzie dzień, kiedy ogłosi całemu światu ostateczny tryumf socjalizmu nad kapitalizmem, zwycięstwo pracy nad wyzyskiem!

Z dniem dzisiejszym otwieramy łańcuch kolporterów, którzy się dobrowolnie zgłoszą do kolportowania i płacenia „Wyzwolenia Społecznego”.

Będziemy stale umieszczać wyniki osiągniętej przez kolporterów pracy, będziemy w łańcuchu tym umieszczali osobno nowych abonentów i starych, którzy się ze swych zadań proletariackich należycie wywiązuja!

Lokaut w przemyśle metalowym Bielska-Białej.

Dla przedstawienia w świetle prawdy teroru stosowanego przez przemysłowców Bielska-Białej i okolicy wobec robotników, niech służy niżej wymienione fakta: Już kilkakrotnie wskazywaliśmy a nawet już udowodniliśmy na podstawie niezbitych faktów, że warunki pracy i płacy robotników zatrudnionych w przemyśle metalurgicznym w okręgu bielsko-bialskim są na najniższym poziomie płac oraz udowodniliśmy i udowodniamy, że najbardziej intensywnie i mozolnie pracują robotnicy pod naporem najbrutalniejszego teroru ze strony przemysłowców. Robotników zmusza się do takiej wydajności pracy (nie bacząc na żadne przeszkody, wypadki, choroby itd.) przy zastosowaniu nowych maszyn, automatów do tego stopnia, że robotnicy wyczerpani przewracają się przy pracy, albo przez tygodnie chorują. Przemysłowcy zapomocą nowych maszyn wyczerpują ostatnie krople krwi z robotników oraz brutalnie zniżają stawki akordowe w nieograniczonych rozmiarach. Robotnicy kilkakrotnie porzucali pracę i z tego właśnie powodu jest Bielsko ciągle terenem walki.

Przemysłowcy wykorzystując momenta kryzysu, jak to miało miejsce w r. 1924-25 i części 26, szablonowo redukowali płace, a dzięki powyższym faktom, dziś robotnicy przemysłu met. wprost w barbarzyńskich warunkach pracy i płacy się znajdują. Tak a nie inaczej traktowali i traktują pp. przemysłowcy tutejszych robotników. Dalej nie wolno zapomnieć o tem, że właśnie w wyżej wymienionych latach drożyzna szalała a przemysłowcy zamiast udzielić podwyżki płac, przeprowadzili zniżki. Faktem jest, że od ostatniej redukcji płac w roku 1924 o 12 proc. drożyzna poszła w górę do roku 1926 o przeszło 60 proc., a więc robotnik za 40 proc. zarobku musiał pracować. Czy znajdzie się ktoś w Polsce taki, któryby nam udowodnił, że w latach 1926, 27, 28 i 29 drożyzna nie poszła w górę? Przeciwnie jest coraz drożej.

To są argumenty, to są rzeczy namacalne i to są słuszne powody do wysuwania bardzo minimalnych żądań o podwyżkę płac. Jeżeli ktoś usiłuje wmówić w robotników, że jest kiepska konjunktura, to niech odpowie na nasze fakta. Na terenie Bielska-Białej i okolicy przemysłowcy od największego do najmniejszego budują na większą skalę fabryki, sprowadzają najnowsze maszyny i auta luksusowe, a praca z górą 3 lata idzie normalnie, zaś w czasie trwania arbitrażu w roku 1928 każda firma pracowała w godz. nadliczbowych i w całym szeregu aż do zlokautowania robotników pracowano częściowo w godz. nadliczbowych.

Jeżeli przypatrzymy się zyskom, mamy je cyfrowo: przedsiębiorstwo Brevillier i Urban wykazało czystego zysku za rok 1928 z górą 2,000.000 zł.

Prowokacja przemysłowców a stanowisko władzy.

Wypowiedzenie obowiązującej umowy spowodowało, że już obie strony nie wiązała umowa i w tym jednak okresie czasu przedstawiciele robotników usiłowali drogą nie zaczepną, drogą legalną zawrzeć umowę, czyli nawiązać stosunki konferencyjne, broniąc się przed ewentualnym strajkiem, czy ostrzejszą formą zatargu. Oczywiście staraliśmy się, by z powodu fatalnych warunków pracy i płacy umowa nowa sprawę uregulowała i przewidywała podwyżkę płac. Kilkakrotnie stawialiśmy najwyraźniej sprawę, że nie mamy zamiaru akcję tę zwlekać i sytuację zaostrzać, jednak wysiłek ten był bez jakiegokolwiek rezultatu, gdyż przemysłowcy właśnie wówczas starali się za wszelką cenę prowokować robotników do walki tem, że wyrzucali robotników-delegatów z pracy, jak to miało miejsce u Josephego i Schwabego w Bielsku. Nic tych panów nie obchodziło, że toczą pertrakcje celem porozumienia się i niedopuszczenia do walki strajkowej. Organizacja i robotnicy z górą 2 miesiące stali spokojnie przy swojej pracy, nie dali się sprowokować do walki, aż wreszcie miara się przebrała. Prowokacje przemysłowców w fabrykach były tak brutalne, że w trzech firmach robotnicy rzucili pracę. Kiedy robotnicy pracę zmuszeni byli rzucić w wymienionych firmach, żaden z przem. nie myślał o tem, by dojść do porozumienia, gdyż z tego byli zadowoleni, aby móc wszystkich robotników zlokautować. Władze tutejsze nie myślały zlikwidować zatargu bodaj cośkolwiek po myśli robotników i nie dopuścić do lokautu, mimo że staraliśmy się udowodnić przemysłowcom i władzy, że lokaut będzie niszczył przemysł i doprowadzi do ruiny. Robotnicy zostali sprowokowani wyrzuceniem ich na bruk

oraz wyrzuceniem robotników podczas choroby i pozbawieniem ich wszelkich praw zdobytych z tytułu pracowania w danym przedsiębiorstwie kilkadziesiąt lat. Kto sądzi, że robotnicy na takich warunkach do pracy powrócą i myśli dalej w ten sposób robotników terroryzować, jest w błędzie lub rozmyślnie niszczy klasę pracującą. Stwierdzamy, że wyrzucenie na bruk kilku tysięcy robotników, którzy bronią się przed śmiercią głodową, przed odebraniem im praw, jest popolitą zbrodnią i to szaleństwo przemysłowców należy przygwoździć. Władze winne ścigać tych ludzi, którzy w ten sposób niszczą klasę robotniczą i całe społeczeństwo.

Oświadczenie 6000 robotników przem. metalowego.

Na ostatnie oświadczenie przemysłowców w dniu 23 bm. oświadczamy, że **pod żadnym warunkiem do pracy nie powrócimy**, albowiem propozycje przemysłowców, aby na starych warunkach do pracy powrócić są prowokacją, która zaostrza walkę w całym okręgu. Równocześnie propozycja p. insp. pracy Gallota jest nie do przyjęcia, który proponuje nam orzeczenie arbitrażowe ministerstwa, ponieważ takie zlikwidowanie zatargu jest bezcelowe i nieskuteczne. Oświadczenie p. Gallota, że nie może naciskać na przemysłowców, aby dali podwyżkę płac, jest kompromitacją.

Apel do ogółu robotników, którzy jeszcze stoją w rezerwie.

Zwracamy się do Was wszystkich w Polsce z apelem, abyście zwrócili baczną uwagę na akcję cennikową w przemyśle metalurgicznym w Bielsku, gdyż jako pionierzy w Waszym interesie i w interesie naszym walkę tę musimy wygrać, a jeżeli akcję tę wygramy, to wygramy wszyscy w Polsce, albowiem „Lewiatan” uderzyć nakazał przemysłowcom na najsilniejszą placówkę proletariatu w Bielsku, a później dalej będą kości łamać. My z tej generalnej rozgrywki wyjdziemy zdrowo i zwycięsko, o ile zrozumiecie nasze stanowisko i poprzecie nas moralnie i materialnie.

5-letnie dziecko przypadkowym ojcobójcą.

Onegdaj w majątku Maszewo pod Płockiem należącym do p. Cichockich wydarzył się nieszczęśliwy wypadek.

Po obiedzie p. Edward Cichocki, właściciel księgarni w Płocku udał się na podwórze. W pewnym momencie polecił swemu 5-letniemu synowi aby mu podał flobert.

W chwili, kiedy dziecko spełniało polecenie ojca — flobert wystrzelił.

Kula trafiła w dolną część brzucha p. Edwarda Cichockiego.

W stanie ciężkim przewieziono rannego do szpitala św. Trójcy w Płocku, gdzie niezwłocznie dokonano operacji.

Jak się okazało, kula przebiła jelita, wywołując silny krwotok. Po operacji stan chorego pogorszył się i po paru godzinach zmarł, osierocając biednego synka, mimowolnego sprawcę swego sieroctwa.

Korespondencje.

Międzybrodzie żywieckie. Dzicz endecko-chadecka urządza pogromy.

W jakim duchu wychowują endecy i chadecy swą młodzież, tego najlepszym przykładem jest Międzybrodzie bialskie, w którym stara ósemka prym wodzi.

Zabijakom endeckim mało jest rozbijania się po swej własnej wiosce i dlatego wzorem tatarów najeżdżają sąsiednie sioła.

W dniu 14 lipca b. r. odbywała się weselna zabawa tow. Kozaka Leona w własnym domu w Międzybrodziu żyw. Na zabawę tą przybyli nieproszeni przez nikogo endecko-chadecy z Międzybrodzia bialskiego i z miejsca zaczęli awantury. Dzicz chadecko-endecka powybiła szyby. Goście weselni i muzykanci uciekać musieli oknami.

W następnym dniu awanturnicy zjawili się ponownie u nas, zaczepiając spokojnych obywateli na drodze, zaś wieczorem wpadli do domu ob. Klisia Jana, zmuszając go do ucieczki z własnego domu. Na tem się popisy „bogoojczyńniczych” endecków nie skończyły, gdyż kilka minut później wtargnęli do domu Wawoka Karola, który uciekł, pozostawiając sześćdziesięcioletnią staruszkę matkę, której endeckie zabijaki kocem głowę owinięli i rzucili ją do łóżka.

We środę napadli tow. Kozaka Karola i Drożdżika Sylwestra. Napady takie zdarzają się w biały dzień.

Tak wygląda kultura slugusów kapitału i obskurnego kleru!

Jest się czem szczyścić!

Co się dzieje zagranicą?

Tragiczna niedziela.

Upalna niedziela, która skłoniła tłumy mieszkańców Berlina do udania się do okolicznych miejscowości zakończyła się dla Berlińczyków tragicznie. W okolicznych jeziorach utonęło 14 osób. Tego dnia wieczór w pobliżu kąpieliska słonecznego Grünau w chwili kiedy tysiące ludzi cisnęło się do kolejek elektrycznych nastąpiło zderzenie się 2 wagonów wypełnionych wycieczkowiczami. Skutki zderzenia były fatalne, gdyż aż 47 osób odniosło obrażenia. Poza tem na różnych szosach pod Berlinem zaszły niezliczone wypadki zderzeń samochodów z motocyklami i rowerami. Wielkie szkody wyrządziła burza w północnym Szlezwigu, zaskoczyła ona kąpiących się w wodzie w pobliżu Altony, przy czem utonęły 4 osoby. Od uderzenia piorunu spłonęło kilka większych gospodarstw. Z wyspy Rugii donoszą, iż piorun uderzył tam w wielką szopę i zapalił ją, przyczem spłonęło 500 owiec.

Strajk macedońskich robotników tytoniowych.

Strajkujący robotnicy przemysłu tytoniowego w Salonikach urządzili manifestacją przed fabryką tytoniu. Policja zrobiła użytek z broni palnej, raniąc około 15 robotników. Spokój został przywrócony.

Zderzenie statków.

Na jeziorze Michigan skutkiem zderzenia 2 statków płynących z wielką szybkością utonęło 19 osób.

Konflikt rosyjsko-chiński.

Konflikt Rosji z Chinami, który grozi nową zawieruchą wojenną, nie jest jeszcze dotychczas zażegnany.

Rosja oświadcza, że owiana jest tylko duchem pokojowym a chińscy generałowie powiadają to samo. O pokoju gadają, a nad granicą koncentrują setki tysięcy żołdaków.

Olbrzymia eksplozja w Filadelfji.

Według doniesień dzienników z New Jorku, powstał w porcie Filadelfji pożar, który rozszerzył się następnie na magazyny chemiczne. W gmachach tych znajdowała się wielka ilość dynamitu, z powodu czego nastąpiła w 20 miejscach równocześnie straszna eksplozja. Strat w ludziach na szczęście nie było. Szkody materialnie bardzo wielkie.

Komunikat.

Bacność Oddziału T. U. R. i Komitetu P. P. S.

W niedzielę, dnia 25 sierpnia b. r. odbędzie się w sali hotelu pod „Białym Orłem” w Kętach **odsłonięcie sztandaru** miejscowego komitetu P. P. S. Kęty.

Na uroczystości przemawiać będzie tow. poseł **Antoni Pajak**.

Wszystkie komitety P. P. S. i Oddziały T. U. R. uprasza się, by w tym dniu nie urządzały żadnych zabaw i uroczystości, lecz by gremjalnie zjawili się w Kętach. Będzie to zarazem moralnym poparciem dla towarzyszy z Kęt, którzy w nadzwyczaj trudnych warunkach pracują dla dobra socjalizmu, walcząc z kołtunstwem i klerykalizmem.

W dniu 25 sierpnia b. r. wszyscy do Kęt ze sztandarami i orkiestrami.

Kęty muszą się stać w przyszłości basztą socjalizmu!

Komunikat.

Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego wspólnie z

Miejscowym Komitetem PPS. w Białej urządza w niedzielę, dnia 4 sierpnia b. r. **Wycieczkę samochodami do Kobiernic.**

Odjazd z placu Wolności (Zw. Gosp.) punktualnie o godzinie 6 rano, — powrót o godzinie 8 wieczorem. — Zgłoszenia przyjmuje J. Porębski, Komorowicka 1. 4.

Zarząd TUR. PPS. Biała.

Komitet miejscowy P. P. S. i N. S. P. P. w Leszczynach

urządza w niedzielę, dnia 4 sierpnia b. r., o godz. 2 popoł. w lasku p. Szuberta (Łęgi)

Festyn Ludowy.

Wstęp: 1 zł. od osoby. — Bufet własny. Orkiestra dęta.

